

РЕШЕНИЕ

№ 39649

гр. София, 14.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2680** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание постъпила жалба от „АЛАДИН ФУУДС“ ООД, [населено място], депозирана чрез адв. Л. Б. от САК, с която е оспорен административен акт, материализиран в Писмо изх. №ОС-1026-00-200/24.02.2026 г. на Кмета на [община], с който е прекратено издаденото на дружеството разрешително №39/04.02.2026 г. за ползване на празно място за поставяне на маси пред заведение с площ 15 кв. м, находящо се на [улица], №57, [населено място]. В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, доколкото дружеството стопанисва търговския обект в продължение на повече от 10 години на основание договор за наем, сключен със собственика на обекта, като през този период е получавало ежегодно разрешения от [община] за разполагане на маси пред него върху същата тротоарна площ. През целия период от 2012 г. до сега не е постъпвало никакво възражение или констатация, че ползването на тротоара е затруднено или е било невъзможно преминаването на пешеходци. Твърдението, че масите пречат на преминаването е направено за първи път в оспорения акт и не се подкрепя с никакви доказателства. Счита, че при липсата на нови фактически данни причината за отмяна на разрешението е произволна и необоснована. Посочено е също, че наличието на евентуални пречки за гражданите, както и изпълнение на условията за разполагане на масите са преценявани от административния орган при издаване на разрешението, като към момента на отнемането му не са налице нови обстоятелства, които да налагат това. По тези съображения, поддържани в съдебно заседание от процесуалния представител на дружеството и подробно мотивирани в представени писмени бележки се иска отмяна на оспорения акт. Претендира се присъждане на направените от дружеството разноски по представен списък.

Ответникът, Кмета на [община], в придружителното писмо, с което е изпратена преписката и в представено писмено становище, оспорва жалбата като неоснователна с искане същата да бъде отхвърлена. Изложено е, че решението за освобождаване на тротоара от поставените маси пред обект пицария „А.“ е взето след преразглеждане на издаденото Разрешение №39/04.02.2026 г. за ползване на имот – общинска собственост във връзка с множество устни сигнали от граждани и РУ Полиция Нова З. за затруднено преминаване на пешеходци по тротоара, непосредствено пред обекта. Това било установено при извършена проверка на 18.02.2026 г. Счита, че това струпване на хора често води до преминаване на пешеходците през пътното платно, което може да доведе до инциденти. Затова счита, че е налице надделяващ обществен интерес и не е нужно да се случи конкретен пътен инцидент или сблъсък на физическа агресия между клиентите на заведението и преминаващите по тротоара, поради което е издаден оспорения акт. Не се претендира присъждане на разноски, като се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на оспорващото дружество.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Видно от представения от оспорващото дружество договор за наем от 08.02.2012 г. и Анекс към същия от 05.02.2025 г., [община] е предоставила на „АЛАДИН ФУУДС“ ООД за временно и възмездно ползване подробно описан самостоятелен обект в сграда за търговска дейност, находящ се в [населено място], ул. П. Е.“, №59, ет.1 със срок до 20.02.2028 г. Обектът е категоризиран с една звезда на 29.11.2024 г. със срок до 28.11.2029 г., което се установява от приложеното Удостоверение №593, издадено от Кмета на [община].

На 29.01.2026 г. от дружеството е подадено Заявление, с което е поискано да му бъде разрешено използването на площ от 15 кв. м за изнасяне на маси за сервиране пред заведението за периода от 01.01.2026 г. до 31.12.2026 г. Въз основа на това заявление е издадено Разрешение за ползване №39/04.02.2026 г. на Кмета на [община]. Към преписката е приложена Схема за сезонно разполагане на маси пред съществуващо заведение с площ 15 кв. м, издадена от Гл. архитект на [община], от която е видно къде е разрешено да бъдат поставяни масите.

Към преписката е наличен протокол от извършена проверка на 18.02.2026 г. от служители на [община] по устно нареждане на Кмета. В същия е посочено, че проверката се извършва във връзка с получени устни сигнали от граждани за затруднено преминаване на пешеходци по тротоар публична общинска собственост, находящ се непосредствено пред обект пицария „А.“ на [улица], [населено място]. В момента на извършване проверка проверяващите са установили струпване на множество хора пред заведението, в това число ученици от близкото училище, при което преминаващите пешеходци и ученици, възпрепятствани от събралото се множество и поставените маси са използвали за преминаване пътното платно, което е нарушение на ЗДвП и създава предпоставки за възникване на ПТП. Към протокола са приложени снимки, които според проверяващите, потвърждават констатациите им. На тези снимки липсва дата на заснемането.

Въз основа на протокола от извършената проверка с оспореното в настоящото производство Писмо изх. №ОС-1026-00-200/24.02.2026 г. Кмета на [община] е уведомил дружеството, че Разрешително №39/04.02.2026 г. за ползване на празно място за поставяне на маси пред заведение се прекратява, считано от 01.03.2026 г., поради което е необходимо да освободи заетия обект до посочената дата, като разликата от внесената сума ще бъде върната. Като мотиви за взетото решение административният орган е посочил, че при извършената проверка е установено

нарушение в условията на чл.10, т.3 и т.4 от Наредбата за реда и условията за разполагане на временни преместваеми съоръжения и елементи на градското обзавеждане на територията на [община]. В писмото е посочено също, че при неизпълнение в указания срок, на основание чл.26, ал.1 АПК дружеството се уведомява, че ще бъде открито административно производство по чл.65 от ЗОБС. Това писмо е получено от адресата на 25.02.2026 г.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, на 27.02.2026 г. в [община] е постъпило писмо от Началника на РУ – Нова З., в което е посочено, че поставените пред заведението за бързо хранене „А.“ маси затрудняват преминаването на пешеходци по тротоара, като се налага същите да преминават по платното за движение и създават предпоставки за тежки ПТП. Посочено е също, че пред заведението има системно паркирали автомобили, които затрудняват преминаването на останалите участници в движението, както и че в РУ са постъпили множество сигнали, че след работно време на заведението има лица, които употребяват алкохол на останените от заведението маси и скамейки и нарушават обществения ред и нощната тишина. Доколкото същото е постъпило при ответника след датата на издаване на оспорения акт, съдът приема, че същото е неотнормимо към издаването му.

За обормване но констатациите, мотивирали ответника да издаде оспорения акт, по искане на оспорващото дружество са събрани гласни доказателства. Разпитаните по делото свидетели, единият регионален мениджър в дружеството, а другият – управител на процесното заведение, който ежедневно го посещава, установяват, че масите пред същото са разположени по издадената схема, като местоположението им не е променено от 12 – 15 години, през които ежегодно е разрешавано поставянето им. Свидетелите заявяват, че пространството между масите и обекта е около 1,20 - 1,50 м, при което двама пешеходци биха могли да се разминат. По отношение на струпванията, същите заявяват, че такива се случат единствено през време на голямото междучасие на учениците в близкото училище, което е 20 минути, но според тях и през това време могат да преминават пешеходци. Свидетелката Х. заявява, че не е уведомена за извършената проверка и развилото се производство. Била извикана в общината, където и казали, че трябва да се махнат масите. Заявява също, че е видяла два пъти по време на голямото междучасие на учениците, да се правят снимки.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че в случая е налице годин за оспормване административен акт, доколкото в Писмо изх. №ОС-1026-00-200/24.02.2026 г. на Кмета на [община] е обективизирано изявление, с който е прекратено издаденото на оспормващото дружество Разрешение №39/04.02.2026 г. за ползване на празно място за поставяне на маси пред заведение с площ 15 кв. м, наоходящо се на [улица], №57, [населено място], и това волеизявление не е обективизирано в друг акт. Със същото на практика се отменя вече издаден от същия орган и влязъл в сила административен акт, при което за адресата му е налице правен интерес от оспормването. Жалбата е подадена в срок, доколкото се установи, че писмото е получено от дружеството на 25.02.2026 г., а жалбата срещу него е подадена на 27.02.2026 г. Спазени са изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита същата и за ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на АА, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са разпоредбите при издаването и съобразен ли е с целта, която преследва закона. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в АА.

С оспормения в настоящото производство акт Кмета на [община] е прекратил действието на издадено от него и влязло в сила Разрешение №39/04.02.2026 г. за ползване на празно място за

поставяне на маси пред заведение, считано от 01.03.2026 г. поради нарушение в условията на чл.10, т.3 и т.4 от НРУРВПСЕОГ на територията на [община]. В този акт не е посочен реда и процесуалната разпоредба, въз основа на които се е развило производството, поради което съдът намира, че на първо място следва да бъде изследван този въпрос.

В АПК и в приложимата местна наредба не е предвидено правомощие на административния орган да прекратява действието на издаден от него и влязъл в сила административен акт. В чл.99 АПК е предвидено, че влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, при наличие на някоя от лимитативно изброените в тази разпоредба предпоставки. В чл.17 от НРУРВПСЕОГ на територията на [община] е предвидено, че разрешение за поставяне на преместваеми съоръжения се отнема със заповед на Кмета на Общината след констатиция от техническата служба или отдел „ОСИП“, когато е налице някоя от посочените в тази разпоредба предпоставки, нито една от които обаче не е послужила като основание за издаване на процесния акт, с оглед отразеното в него. Предвид това и доколкото и ответникът не твърди противното, съдът приема, че процесният акт не е издаден в такова производство.

С оглед посочените от ответника основания за издаване на акта, а именно на разпоредби, относими към първоначалното издаване на разрешение за поставяне и непозоваване на разпоредби от Наредбата, относими към отнемане на издадено вече разрешение за поставяне /чл.17 от същата/, съдът приема, че на практика административният орган е отменил издаден от него административен акт, констатирайки нарушения при неговото издаване. Процесуалният ред и основанията за отмяна на влязъл в сила административен акт са уредени в Глава седма от АПК - Възобновяване на производства по издаване на административни актове. Следователно, за да е законосъобразно отменен влязъл в сила административен акт следва административният орган да е провел такова производство, каквото в случая не се твърди да е проведено.

Възобновяването на производството по издаване на индивидуален или общ административен акт е процесуален способ в едно отделно и последващо административно производство да бъде преразгледан влязъл в сила административен акт, когато при издаването му е било нарушено някое от изискванията за законосъобразност (чл.99, т.1, 5, 6 и 7 АПК) или когато по причини, независещи от административния орган и от страните в производството по неговото издаване, фактите и обстоятелствата, на които е основан актът, са неправилно установени (чл.99, т.2, 3 и 4 АПК). Да се възобнови едно административно производство означава да се постави отново за решаване въпрос, вече разрешен в хода на приключило с влязъл в сила и станал необжалваем административен акт. В този смисъл възобновяването е преодоляване на формалната законна сила на административните актове и своеобразно продължаване на административното производство с ново поставяне на материалноправните въпроси, които са били основен предмет на производството и са били решени с издадения административен акт.

Възобновяването засяга стабилността на разрешения с административния акт материалноправен въпрос, предмет на приключилото производство, поради което законодателят е въвел лимитативно изброени предпоставки и основания за провеждането му. Само когато визираните в закона предпоставки са налице, органът може по реда на възобновяването на приключилото административно производство, да преодолее формалната законна сила на вече издадения акт и да се произнесе отново по вече решения от него въпрос. В случая обаче такова производство не е проведено.

Предвид изложеното съдът приема, че ответникът не е разполагал с материална компетентност да

прекръпява действието на влязъл в сила издаден от него административен акт, като акт от вида на процесния може да беда отменен само в производство по реда на чл.99 и сл. АПК, респективно разрешението да се отнеме със заповед по реда на чл.17 от Наредбата, каквито производства в случая не са провеждани. По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорения в настоящото производство акт е нищожен. /В този смисъл е Решение №1297/30.01.2018 г. по адм. д. №7629/2017 г. на ВАС/

При този изход на спора основателно се явяват искането на оспорващия за присъждане на направените от дружеството разноски. Видно от представените в тази насока доказателства, същият е внесъл държавна такса от 25,56 евро и е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 520 евро. Следователно направените и доказани разноски възлизат на по 545,56 евро. Направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е бланкетно и немотивирано, а по същество и неоснователно. Предвид това именно разноски в размер на 545,56 евро [община], като ЮЛ, чийто орган е издал нищожния акт, следва да бъде осъдена да му заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на административен акт, материализиран в Писмо изх. №ОС-1026-00-200/24.02.2026 г. на Кмета на [община], с който е прекратено издаденото на „АЛАДИН ФУУДС“ ООД, [населено място] №39/04.02.2026 г. за ползване на празно място за поставяне на маси пред заведение с площ 15 кв. м, находящо се на [улица], №57, [населено място].

ОСЪЖДА [община] да заплати на „АЛАДИН ФУУДС“ ООД, [населено място] деловодни разноски в размер на 545, 56 евро /петстотин четиридесет и пет евро и 56 евроцента/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.215, ал.7, т.4 ЗУТ.

На основание чл.138, ал.3 АПК на страните да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: